

OP DE HOOGTE

Augustijns Centrum
de Boskapel

juni 2009

“... bij tijd en wijle van mening verschillen zonder haat, alsof iemand het oneens was met zichzelf en juist door die schaars voorkomende onenigheid fleur geven aan de eensgezindheid van meestal ...” “
(Augustinus, *Belijdenissen*, IV,8,13,p.113)

Colofon :

Op de Hoogte is het bulletin van de Boskapelgemeenschap. Het biedt ruimte voor Boskapellers en andere bezoekers van de kapel om te schrijven of te lezen over zaken die de gemeenschap van de Boskapel of de kerkgemeenschap in het algemeen raken.

Ook geeft het informatie over vieringen in de kapel en andersoortige informatie over activiteiten die vanuit de Boskapel worden ondernomen.

Op de Hoogte verschijnt 11 maal per jaar.

Redactie:

Gerard Willems, Schoutstraat 23, 6525 XR Nijmegen
024 3554903, gerard.m.willems@planet.nl
Mechy Dolmans-van Oosterhout, mechy@xs4all.nl
(beiden eindredactie)
en Chris Dijkhuis

Lay-out en druk:

Helma Bertels, Myriam Devos, Hans Thoonen
(e-mail jgmthoonen@hetnet.nl)

Abonnementen:

Na schriftelijke aanmelding ontvangt u voor 9 euro een jaar lang *Op de Hoogte* thuis

Adres Boskapel:

Graafseweg 276
6532 ZV Nijmegen
tel/fax 024-3776968 bgg 024-3726610
homepage: www.boskapel.nl
e-mail: a.c.boskapel@wanadoo.nl
Postbank: 22.06.916, Rabobank: 15.78.32.856
t.n.v. Rector Boskapel

VOORWOORD

Tijdens de vasten zongen we steeds: “veertig dagen nog tot Pasen”. Inmiddels hebben we meer dan 50 dagen “verrijzenis” gehad. Dit jaar hebben we wel heel bijzonder kunnen ervaren hoe sterk de verrijzenis van Christus in onze landen gekoppeld is aan de “verrijzenis” van de natuur. Binnen een mum van tijd stond alles in bloei en blad! Telkens weer een wonderlijk en indrukwekkend gebeuren. En als je het over de hele wereld bekijkt, zie je allerlei godsdiensten op eigen wijze de terugkeer van de levenskracht in de natuur vieren. Kinderen zijn de toekomstige hoeders van de natuur, zij zijn ook de gelovigen van de toekomst. Hen gevoelig maken voor de wonderen van de natuur, doet hen ook open staan voor God.

Onze mensen van de kindernevendienst weten hoe ze kinderen iets van geloven kunnen bijbrengen. We hebben dit jaar op Hemelvaartsdag weer 6 communicantjes gehad: 2 van hen doen in dit nummer zelf hun verhaal. We leren ook één van de begeleidsters nader kennen: Helle Pasch-Hendriks. Wat me trof bij het interview is dat zij graag de mooie en fijne dingen van het geloof, zoals zij die zelf als kind ervaren heeft, wil overbrengen. Konden vele anderen onder ons dat ook maar: blij zijn met de positieve kanten van het geloof en de vele ergernissen die geloof en kerk ook met zich meebrengen gewoon van zich af laten glijden!

De natuur is niet alleen lief en mooi, maar kan ook lastig en zelfs vernietigend zijn. Lastig vinden we de kracht van de natuur, als we “onkruid” harder zien opschieten dan het “kruid” dat we eigenlijk willen hebben en als slakken en rupsen een blaadje willen meepikken! Wieden blijkt een zeer meditatief werkje: stilstaan bij de dan nog tere jonge *onkruidjes* die nota bene allemaal een naam hebben en die ook zelf in een salade niet misstaan. Wat dat betreft was er tussen Pasen en Pinksteren gelegenheid genoeg om eens op een andere manier te mediteren!

Wijzelf, ook deel van die natuur, hebben goede en slechte eigenschappen. Augustinus probeert het goede en het slechte in de wereld in twee steden onder te brengen. Leest u Chris Dijkhuis' verslag van boek XV van de "Stad van God". Helaas zijn het de vrouwen die de schuld krijgen dat *de stad van God* en *de (slechte) stad van de mensen* door elkaar gehutseld zijn! En verder vindt u: de liturgiekalender voor juni, berichten van het bestuur, de zoektocht van een bruidspaar om hun huwelijk naar eigen wens te laten inzegenen, verslag van Amnesty en Berichten.

Mechy Dolmans-van Oosterhout en Gerard Willems

LITURGIEKALENDER

juni 2009

Na de vele zondagen van de veertigdagentijd, de paas- en pinkstertijd nemen we vanaf 21 juni de draad van het Marcusevangelie weer op ('groene zondagen'). Marcus wil zijn lezers inwijden in de persoon en de verkondiging van Jezus van Nazareth en hen duidelijk maken wat het wil zeggen om zijn volgeling te zijn.

Zondag 7 juni: Drie-ene God. Matteüs 28, 16-20
Joost Koopmans en Annemiek Alferink
(overweging)

Zondag 14 juni: Sacramentsdag. Marcus 14, 12-16. 22-26
Joost Koopmans

Zondag 21 juni: De storm op het meer. Marcus 4, 35-41
Joost Koopmans en Maria Schröder
(overweging)

Zondag 28 juni: Je geloof heeft je gered. Marcus 5, 21-43
Bert van Balkom

Zondag 5 juli: Vakantieviering (Agapè)
Rikie Willems

'AANSTEKELIJK'

pinksteroverweging Boskapel 2009

(Deze overweging werd in veelvoud afgedrukt en na de viering uitgedeeld. We kwamen echter exemplaren tekort, terwijl veel aanwezigen er nog om vroegen. Daarom, en ook om iedere Boskapeller die er toen niet was deelgenoot te maken van de behartenswaardige inhoud wordt de tekst hier integraal afgedrukt).

Yes, we can!

De inaugurale rede van Obama, begin dit jaar, raakte mij en met mij velen, diep in het hart. Eindelijk sprak hier weer eens een wereldleider met een open mind. Het had niets van de ijzige eisen van de machthebber; niets van die starre indeling van 'wij' die goed zijn en 'zij' die slecht zijn. Hier was een leider aan het woord met geloof in mensen en daarom ieder opriep om niet te blijven zitten waar je zit, maar op te staan uit vastgeroeste overtuigingen en de handen ineen te slaan. Zijn begeestering sloeg over. Het deed wat met me. 'Nu nog zo'n paus', zei ik tegen mijn medekijkers, 'en het wordt weer lente in kerk en wereld!' Ja, die 20e januari voelde voor mij als een lentedag.

Woorden kunnen wat losmaken.

Zo is het natuurlijk ook gegaan op die 1e dag van de week, toen in Jeruzalem. Het kleine groepje Jezus-leerlingen zat weggedoken en in elkaar gezakt bijeen. Hoe moest dat verder zonder hun bezielende leider? Bang waren ze ook voor de buitenwereld die het op hen, de volgelingen van een veroordeelde rabbi, gemunt hadden. Ramen dicht, deuren op slot.

Maar ze waren ook in gesprek met elkaar en bleven bidden. Als in een stille retraite groeide in hen het vurig verlangen om op te staan en naar buiten te treden. Ze wisten weer hun eigen binnenkant te bereiken, waar de woorden van Jezus waren uitgezaaid. Hun bloed begon weer te stromen en zette hen in beweging naar buiten toe, het veelkleurige volk tegemoet uit alle rassen en talen. Ze durfden het levende wóórd naar buiten te brengen, spraken een verstaanbare en aansprekende taal. Hun woorden werkten zo aanstekelijk, dat er een beweging op gang kwam, die wij kerk zijn gaan noemen. Zo zie je, kerk werd niet gesticht, maar er ontstond een christelijke beweging. En met Pinksteren vieren we de geboortedag van die beweging die we nu kerk noemen. Wonderlijk, hoe snel die beweging zich over het Middellands Zeegebied verspreidde, uitmondend in kleine christelijke gemeenschappen. Tot op de dag van vandaag zet die beweging zich voort en vieren ook wij Pinksteren. En ook al

voelen zich in dit deel van de wereld steeds minder mensen aangesproken door de christelijke boodschap van geloof, hoop en liefde, wij zijn present!

Niet dat wij er boven staan, boven de machteloze gevoelens die je vandaag de dag kunnen bekruipen en knagen aan de christelijke boodschap. Machteloos, moedeloos word je er soms van als je zoveel geweld en haat ziet in Aziatische en Afrikaanse landen, maar ook als je dichtbij gealarmeerd wordt door bedreigingen van allerlei soort;

als je ziet dat steeds meer mensen werkeloos worden door de wereldwijde recessie;

als je moet meemaken dat de officiële kerk zich steeds meer vervreemdt van de basis en strakke organisatie en regelgeving belangrijker lijken dan mensnabijheid.

Beroerd van deze en nog zoveel andere toestanden en feiten kun je onverschillig worden voor de boodschap van breken en delen. Soms zijn wij als Boskapellers ook weleens bang voor neergang nu de verzelfstandiging een feit is en veel vanzelfsprekendheden verdwijnen.

Geen augustijns convent meer: waar horen we kerkjuridisch dan nog bij?

De vertrouwde voorganger die zijn taak deelt met een team dat nog met een leerproces bezig is;

Een nieuwe kapeleigenaar op komst, waardoor wij geen baas-in-eigen- huis meer zullen zijn;

Een jaarlijkse huursom waardoor een beroep wordt gedaan op ieders financiële bijdrage; en ga zo maar door.

Nee, die machteloze gevoelens van deze tijd en de angst van de leerlingen vóór de komst van de Geest kennen wij ook wel. Maar net als zij, zijn ook wij in gesprek met elkaar. We staan open voor de Geest. Niet door alsmaar kritisch afstand te bewaren, niet in onverschilligheid ligt onze kracht om de neergang in kerk en samenleving te keren, maar in onze bewogenheid, ons enthousiasme en onze inzet.

De Geest waait waar ze wil. Als je je daarvoor afsluit, ramen, deuren, hart dicht, kan zijn goddelijke wind/kracht je niet in beweging zetten. Ook Jezus' leerlingen waren nooit in beweging gekomen als ze angstvallig binnen waren blijven zitten. Als we openstaan voor de Geest, samen...als gemeenschap; als Zij onze binnenkant weet te raken, ontvangen ook wij de vurige kracht om nieuwe mogelijkheden te scheppen.

Dus wég met de ongeest die onze harten scheidt en mensen opzet tegen elkaar;

Weg met de hokjesgeest, het verregaande individualisme waardoor ieder zijn eigen taal spreekt en niemand nog de ander verstaat;

Weg met de geesteloosheid waardoor mensen verstarren, verkillen, zich uitleveren aan wanhoop en pessimisme, nog voordat er iets aan de hand is.

Dit is de dag waarop we opnieuw uitgenodigd worden te hoop te lopen rond

de vurig makende Geest van Christus: aandacht voor elkaar en een verstaanbare taal. Ook jij hebt de adem in je die God bij de schepping heeft ingeblazen. Je bent goed zoals je bent. Je kunt meer dan je denkt. Trek er maar op uit, naar het leed van de ander, naar plekken waar het nog niet gelukt is tot nu toe vrede te maken. Die uitnodiging geldt ook voor ons, Boskapellers. De Geest heeft ons hier bijeengewaaid, mensen overal vandaan, van allerlei soort, met allerhande motieven en velerlei verlangens. Maar wie hier komt wordt geroepen om deel te hebben en deel te geven, om gemeenschap te vormen. Laten we dan op de eerste plaats welkom zijn aan elkaar. Wég met individualisme en hokjesgeest ook van personen en groepen hier. De een is niet minder of beter dan de ander. Jij mag er zijn met jouw persoon, jouw kleine bijdrage, jouw talent. Wij zijn een huis met veel talenten en vaardigheden. De een verstaat de kunst om oude woorden nieuw te zeggen, de ander zet ze op muziek en allen zingen mee. De een is ingesteld op actie voeren, een ander legt uit waarom en hoe, en allen doen mee, zo ver en zo goed als ze kunnen of nu al willen, durven. Het

is een leerproces om deze talenten in elkaar te weven als een veelkleurig mozaïek, om de juiste steentjes bij elkaar te leggen, om ze te schikken en herschikken. Een leerproces waarbij we elkaar de tijd moeten gunnen. Tijd om te groeien en elkaar bij te sturen. IJver en humor, intuïtie en wijsheid, sympathie en doortastendheid, sfeer en betrokkenheid, rust en onrust, geduld en ongeduld, conflict en harmonie, ergernis en mededogen, lief en leed: het is van ons samen om te delen.

En midden in de kring nog altijd en gelukkig maar deze tafel met brood en wijn, teken van mensen die geloven, die willen delen van wat ze hebben en wie ze zijn in het voetspoor van Hem die alles durfde te geven en daarom mensen aanstak met zijn vuur, tot over zijn dood heen. Geloof je dat?

Joost Koopmans

VAN DE BESTUURSTAFEL MEI 2009

Stichting en statuten

Op 27 april 2009 is de Stichting Augustijns Centrum de Boskapel opgericht bij notaris kantoor Van Hoge en Van Gerven. Voor de stichting gelden de statuten die in het Kapeloverleg van 23 maart 2009 zijn vastgesteld en we zijn als stichting ingeschreven bij de Kamer van Koophandel. Onze stichting heeft het ANBI-keurmerk, d.w.z. we zijn een Algemeen Nut Beogende Instelling. Dat betekent o.a. dat schenkingen, giften en donaties belastingaftrekbaar zijn.

Huishoudelijk reglement

In de vergadering van het Kapeloverleg van 23 maart 2009 is afgesproken dat het bestuur zo snel mogelijk een huishoudelijk reglement opstelt zodat dit vastgesteld kan worden in het eerstvolgende Kapeloverleg. Daarom heeft onze secretaris a.i. het concept huishoudelijk reglement op 21 mei j.l. per mail

toegestuurd aan de mailadressen die bij het bestuur bekend zijn en in de kapel neergelegd voor wie het niet per mail heeft ontvangen. Het bestuur verzoekt u het concept te bestuderen en nodigt u uit uw opmerkingen daaromtrent *uiterlijk 4 juni 2009* bij de secretaris van het bestuur bekend te maken, bij voorkeur per e-mail (e-mailadres: amrevenberg@hotmail.com). U kunt uw commentaar ook deponeren in de doos onder het tafeltje in de Boskapel, waarop exemplaren van het concept huishoudelijk reglement zich bevinden.

Uw reacties zullen verwerkt worden in een tweede concept. Dit tweede concept met het advies van het bestuur willen we graag met u bespreken in een *extra kapeloverleg op maandag 15 juni 2009 om 20.00 uur*, om vervolgens het Huishoudelijk Reglement vast te kunnen stellen

Registratieformulier

Zoals in de statuten is vastgelegd, willen wij iedereen die betrokken is bij de Boskapel en dat toont door regelmatig vieringen en andere activiteiten te bezoeken, registreren als Boskapeller. Degene die geregistreerd is als Boskapeller, kan zich verkiesbaar stellen als lid van de Participantenraad of het Bestuur en heeft tevens stemrecht om leden van de Participantenraad te kiezen. De registratieformulieren worden in de Boskapel uitgedeeld en er zijn extra formulieren te vinden voor uw huisgenoten boven de 18 jaar.

Onze nieuwe huisbaas is voorlopig Standvast Wonen

Op 29 april 2009 zijn de Boskapel en het Convent door de Orde overgedragen aan Woningcorporatie Standvast. Wij hebben voor de Boskapel een voorlopig huurcontract bij Standvast tegen een gereduceerd tarief voor de periode tot 1 januari 2010. Het is een tijdelijk contract omdat Standvast in onderhandeling is met de fusie van de Gereformeerde Kerk Vrijgemaakt en Christelijk Gereformeerden. Dit kerkgenootschap is voornemens om eigenaar te worden van de Boskapel en zal dus – als de koop doorgaat – op

korte termijn onze nieuwe huisbaas worden. Het bestuur heeft regelmatig contact met de Commissie Huisvesting van de Gereformeerden; er staat een volgend overleg gepland op 2 juni a.s. waarin we o.a. verder praten over de verbouwingsplannen voor de nevenruimten in de Boskapel.

Nieuwe – voorlopige – bewoners van het Convent

In het convent stromen vanaf 2 juni a.s. maximaal 10 cliënten in van zowel De Driestroom (mensen met verstandelijke beperkingen) als de RIBW (mensen met een psychiatrische beperking). Deze mensen zullen tijdelijk het convent bewonen, totdat de verbouwingen aan het convent gaan beginnen. Het bestuur is voornemens om een kennismaking te organiseren met onze nieuwe burens zodra ze enigszins geïnstalleerd zijn.

Regels voor het verhuren en gebruiken van de Boskapel en de nevenruimten

Voor verhuur van de kapel en de nevenruimten is Annemieke Pacilly tot eind van dit jaar het aanspreekpunt. Zij beheert de agenda en zij alleen kan dus bepalen of een ruimte verhuurd kan worden. Iedereen die een verzoek tot verhuur krijgt, speelt dit dus door aan Annemieke en doet geen enkele toezegging. Annemieke is hiervoor tussen 18.15 en 19.15 uur bereikbaar onder telefoonnummer 024-3561809.

Alle gebruikers moeten om 22.30 uur het pand verlaten. Daarna zal Jan van Lierop zorg dragen voor de sluiting en de beveiliging. Jan heeft te kennen gegeven dat hij dit voorlopig wil blijven doen en daar zijn we natuurlijk heel blij mee. Voor de momenten waarop hij niet aanwezig kan zijn, zullen we een oplossing zoeken.

Boskapel brandveilig

Op 23 april j.l. heeft de brandweer een controle met betrekking tot brandveiligheid in de Boskapel uitgevoerd. Daarbij is vastgesteld dat het gebouw zoals nu in gebruik, brandveilig is. Medio 2010

zal opnieuw een controle plaatsvinden. U treft in het gebouw op diverse plaatsen schema's voor vluchtroutes en andere aanwijzingen aan. Laten we met elkaar ook de discipline opbrengen om het gebouw brandveilig te houden, bijvoorbeeld door geen fietsen neer te zetten op plaatsen waar mensen langs en doorheen moeten kunnen in geval van nood.

Vervolg op adviesnota verzelfstandiging

De stuurgroep verzelfstandiging heeft een eindrapportage uitgebracht in de vorm van een adviesnota. Het bestuur heeft deze nota besproken en standpunten geformuleerd ten aanzien van de adviezen. Vervolgens zal het bestuur op diverse terreinen opdrachten formuleren en deze door commissies laten uitwerken. Denk hierbij aan: huisvesting, identiteit van de Boskapel, vieren en voorgaan, vrijwilligersbeleid, relatie met de Augustijnse Beweging, enzovoorts. In het volgende Kapeloverleg komen we hierop terug.

Informatie over de verzelfstandiging

Voortaan zal alle informatie over de verzelfstandiging bekend worden gemaakt middels deze rubriek in Op de Hoogte. Er zullen dus geen aparte nieuwsbrieven meer verschijnen – tenzij er urgente mededelingen zijn die niet op de volgende verschijning van Op de Hoogte kunnen wachten. Als u vragen of suggesties heeft t.a.v. de verzelfstandiging, schroom dan niet om bestuursleden hiermee te benaderen.

Kennismakingsavond uitgesteld

De kennismakingsavond – bedoeld voor Boskapellers die kennis willen maken met pastor en bestuur – is wegens te geringe deelname uitgesteld naar een later tijdstip, namelijk **17 juni** a.s. Wie hieraan wil deelnemen, kan zich opgeven met behulp van de antwoordstrook onderaan de uitnodiging die in de kapel wordt uitgereikt.

Tot slot willen we nogmaals uw aandacht vestigen op het ***Kapeloverleg van 15 juni a.s.***, waarin o.a. het Huishoudelijk Reglement wordt vastgesteld. We rekenen op uw komst!

Hartelijke groet namens het interimbestuur,
Antoinette Meys, voorzitter

HEMELVAARTSDAG 2009, ONZE COMMUNIEDAG!

Het was groot feest! Eerst in de kerk en daarna thuis. Dat was op 21 mei, toen we met z'n 6-en de eerste communie deden in de Boskapel. Ook de maanden daarvoor was het al feest bij de voorbereidingen samen met Birgitte, Helle en pater Joost. We leerden elkaar steeds beter kennen en dat was fijn. En we hebben goed gewerkt in de klapper. Ik vond het leuk dat we in de kerk het Onze Vader mochten zingen. Dat hadden we goed geoefend. Er werden ook grapjes gemaakt. En er werd een mooi verhaal voorgelezen. Nu mag ik echt de communie doen als ik naar de kerk ga en hoor ik bij de grote kinderen.

Marleen Boschman

Ik vond het heel leuk en gezellig.
Ik vond het ook leuk dat er veel mensen kwamen kijken.
Ik vond de liedjes leuk en dat wij er ook zelf een mochten zingen.
En begreep wat er gezegd werd.
Het was fijn dat mijn families er ook was.
En dat Remy, Femke, Marleen, Iris, Bauke ook de communie deden.
En dat wij op het einde koekjes en snoepjes mochten maken.
Ik ging met de familie naar het goffert boerderij restaurant.
En daar hebben we middageten gegeten.
En gespeeld met mijn nicht en vriendin.
Toen gingen we naar huis en brachten mijn vriendin naar haar huis.
Ik was de hele dag blij.
We hebben heel lekker gegeten.

Femke Pijnappel.

INTERVIEW MET HELLE PASCH-HENDRIKS

Helle (van Wilhelmina!) werd geboren in Middelrode (N.B.) op 10-12-1967. Ze is de oudste van 3 kinderen en groeide op in een katholiek gezin en ging in Middelrode naar school. Toen ze 10 jaar was verhuisde het hele gezin naar Lagos, Nigeria, waar haar vader voor Philips werkte. De middelbare school echter volgde ze weer in Den Bosch. Daarna studeerde zij wiskunde in Nijmegen. Ze leerde in het laatste jaar van haar studie Marcel kennen, met wie zij in 1995 trouwde. Vóór die tijd gaf ze wiskunde aan het Kandinski College, dat toen nog Elshof College heette en aan de middelbare school in Veghel. Samen gingen ze voor een half jaar naar Philadelphia (V.S.). Daarna begon Marcel aan de opleiding tot dermatoloog in het AMC te Amsterdam en

gingen ze wonen in Almere. Daar werden hun 2 kinderen geboren: in 1997 Eline en in 1999 Jeroen. Sinds 2003 wonen ze in Malden. Naast haar werk voor het gezin geeft ze bijlessen wiskunde en als hobby schildert zij, vooral objecten uit de natuur.

Hoe ben je in de Boskapel terecht gekomen?

“In het kleine dorp Middeldrode waren kerk, school en café één. Ik deed er met vele vriendjes en vriendinnetjes mijn eerste communie. Het was een fijne, gelukkige tijd: er waren veel mensen actief in zowel kerk als school. In de kerk was iedereen welkom, men deed niet moeilijk over homo’s of gescheiden mensen. Het kwam waarschijnlijk door Mgr. Bluysen die destijds bisschop van Den Bosch was. De fijne, , positieve kanten van het geloof wilde ik ook graag aan onze kinderen doorgeven. In Almere troffen we het met de kerk: ze was helemaal gericht op jonge mensen en jonge gezinnen. We voelden ons er thuis en lieten onze kinderen dopen. In de kerk van Malden hadden onze kinderen het niet naar de zin. Op internet zochten we naar kerken met kindernevendiensten, die we dan ook uitprobeerden. Onze kinderen kozen voor de Boskapel! Hier lag niet alleen de nadruk op een verhaal, maar werd er ook geknutseld en mochten de kinderen de tafel mee klaarmaken, wat hun een gevoel van *erbij horen* gaf. Inmiddels was de parochie in Malden zonder vaste pastor komen zitten. Via een uiterst enthousiaste pastoraal werkster werden toen in Malden ook allerlei leuke dingen voor kinderen opgezet, waar ik ook bij betrokken raakte. Zoals in Almere waren school en kerk met elkaar verbonden en Eline deed dan ook in Malden samen met haar klasgenootjes de eerste communie. We gingen in die tijd de ene week naar de kerk in Malden, de andere week naar de Boskapel. Tot zo’n 2 jaar geleden Malden een nieuwe pastoor kreeg: in rap tempo verdween de ene werkgroep na de andere. Vanaf die tijd gaan we alleen nog naar de Boskapel en ben ik hier actief in de kindernevendienst”.

Wat boeit je in de Boskapel?

“Voor de kinderen vind ik het hier fijn, maar zelf spreekt me ook alles aan: de sfeer, de vieringen, en als vrijwilligers van de kindernevendienst vormen we een fijne groep.

En waarom ben je actief in de kindernevendienst?

“Ik moet me inderdaad tegenover mensen die niets met de kerk hebben wel verdedigen dat ik me inzet voor kinderen in de kerk, maar ik ben er van overtuigd dat het geloof hun steun kan bieden in hun latere leven. Ik wil hun zoveel mogelijk positieve dingen van het geloof, zoals ik die zelf ervaren heb, meegeven. Natuurlijk moeten ze later zelf kiezen, maar wat je niet hebt leren kennen, kun je ook niet kiezen”.

Hoe zie je de toekomst van de Boskapel ?

“Natuurlijk hoop ik dat het doorgaat, maar ik ben ook wel een beetje somber. Iemand moet de kar trekken en Joost is wel erg belangrijk. Ik heb gezien hoe elders vele enthousiaste werkgroepen doodbloedden, omdat de leiding wegviel. Het zou ook goed zijn hier activiteiten te starten voor jongeren van 13-18 jaar: je ziet hier bijna geen jongeren, maar er is ook niets voor hen! En gezien de nu nog onzekere situatie rond de Boskapel is het lastig iets nieuws op te zetten. Een probleem is ook dat jongeren vele andere activiteiten zoals scouting, voetbal en andere sporten op zondag hebben: voor de kerk is dan geen tijd meer. Jammer dat er dan geen viering op zaterdag is!

De Boskapel heeft nog toekomst: met Pasen en Kerstmis zie je hier veel kinderen, ook met een doop en eerste communie. Het zijn vaak gezinnen en hun gasten die van elders vluchten, waar nieuwe jonge pastores weer strakke regels hebben ingevoerd. Erg verdrietig en niet te begrijpen. Het zou fijn zijn als we al die kinderen met goede activiteiten zouden kunnen opvangen!”

Mechy Dolmans-van Oosterhout

ALS DAAR GEEN ZEGEN OP RUST....

Op 19 mei j.l. hield Dr. Manuela Kalsky een lezing voor het Augustijns Centrum de Boskapel. Het ging over meervoudige (religieuze) identiteit: mensen in onze huidige tijd gaan op zoek naar bij hen passende spiritualiteit en blijven daarbij niet altijd bij één godsdienst. Hieronder een voorbeeld van jonge mensen die alles in het werk stelden om naar eigen wens hun huwelijk ingezegend te krijgen. Ze bleven daarbij weliswaar binnen de christelijke traditie, maar ze moesten toch heen en weer springen tussen het (katholieke) christendom en de oosters orthodoxie.

Ze hadden elkaar leren kennen in Amsterdam op een avondje voor buitenlandse studenten: Igor studeerde filosofie en was voor een jaar uitgezonden naar een buitenlandse universiteit vanuit het toen nog communistische Rusland. Hij vond het leven in het vrije Nederland zo aantrekkelijk dat hij er niet over piekerde nog naar zijn geboorteland terug te gaan. Zij, Brigid kwam uit het katholieke Ierland. Ze kregen een relatie en zijn inmiddels voor de Nederlandse wet getrouwd. Een huwelijksfeest hadden ze nog niet gehouden, dat wilden ze doen bij een kerkelijke inzegening. Even ten zuiden van Parijs vonden ze een geschikt kasteel met een echte hofkapel: daar zou het moeten gebeuren! Ze prikten een datum en huurden het kasteel voor die dag. Ze zochten de plaatselijke pastoor op met de vraag of hij hen zou willen trouwen. Die zag meteen onoverkomelijke problemen: de bruidegom was nooit gedoopt! Ja, zijn ouders waren altijd Russisch orthodox gebleven en zelf had hij ook een Russisch orthodoxe ziel, maar “je weet wel, pastoor: in de communistische tijd mocht je je kind niet zomaar laten dopen”.. “En er is nog een ander probleem”, zei de pastoor, “in die kapel mogen volgens de kerkelijke wet geen erediensden meer gehouden worden, dus ook geen huwelijksinzegeningen.” De mogelijkheid van een katholieke inzegening viel dus af, maar het bruidspaar gaf zich niet gewonnen! Dan maar een Russisch orthodoxe inzegening! Ze

Huwelijksinzegening volgens christelijk orthodoxe ritus. Bruid en bruidegom met kronen op het hoofd.

vonden in die omgeving geen Russisch orthodoxe, maar wel een Grieks orthodoxe priester en hij was bereid hun huwelijk in de bewuste hofkapel in te zegenen. De doop bleef echter een probleem, waar kon die op deze korte termijn gerealiseerd worden? Na de val van het communisme bleek dat velen hun oude christelijk identiteit nooit opgegeven hadden. De meest fanatieke communist, waaronder immers ook Poetin zag je ineens vroom aanwezig bij allerlei vieringen. De bruidegom ging al zijn Russische relaties na en via via werd het binnen de gestelde tijd geregeld! Hij vloog naar Moskou en werd daar in bijzijn van zijn moeder en andere familieleden zeer degelijk Russisch orthodox gedoopt, waarbij de dopeling drie complete onderdompelingen ondergaat en gekleed wordt in een wit gewaad. Met zijn felbegeerd doopbewijs op zak reisde hij met zijn bruid naar “hun trouwkasteel” in Frankrijk. Daar is hun huwelijk onlangs ingezegend, te midden van familie en vrienden. Het was een ontroerend en prachtig feest!

Mechy Dolmans-van Oosterhout

VOOR U GELEZEN: AUGUSTINUS' DE STAD VAN GOD, BOEK XV

Boek XV schildert het begin van de twee steden onder de mensen. In zijn ‘Retractationes’ (herzieningen) schrijft Augustinus over de titel van zijn kolossale werk dat hij gekozen heeft voor ‘De civitate Dei’ (stad Gods) omdat het weliswaar in alle 22 boeken over twee steden gaat, maar dat de beste van de twee als naam voor het geheel zijn voorkeur heeft. In het Latijn zet hij daar tegenover de ‘civitas Dei’ de ‘civitas huius mundi’ (stad Gods – stad van deze wereld). Het is duidelijk dat we het woord ‘stad’

niet letterlijk moeten opvatten. Dat wordt alleen nog maar duidelijker als Augustinus in boek XV de ‘civitas huius mundi’ onderverdeelt in twee steden die hij in hoofdstuk 1 ook omschrijft met ‘societates’ ofwel mensengemeenschappen: de ene leeft volgens de mens, de andere volgens God. De geschiedenis start met Kaïn en Abel. Met de broedermoord van Kaïn op Abel begint de strijd die de stad van de wereld tegen de stad van God voert. In hoofdstuk 2 legt Augustinus dat nog eens extra uit aan de hand van de twee zonen van Abraham: Ismaël, de zoon van de slavine Hagar die “volgens het vlees” is geboren en Isaak, zoon van Sara “de zoon van de belofte”. De stichter van de stad van de wereld was dus een broedermoordenaar en Augustinus zou Augustinus niet zijn als hij er niet onmiddellijk het verhaal van Romulus en Remus tegenover zette. Dat doet hij overigens niet door het slachtoffer Remus met Abel te vergelijken, maar hij zegt dat die broedermoord aantoont hoe de stad van de wereld in zichzelf verdeeld is. De oorzaak van de misdaad van Kaïn is gelegen in afgunst. Dat Abels offer wel en het zijne niet door God werd aanvaard kwam omdat Kaïn eerder ontevreden moest zijn over zichzelf dan over zijn broer.

Vervolgens komt Augustinus met uitvoerige beschouwingen over levensduur van de oudste mensengeneraties, over de geslachtslijsten van Genesis (waarbij ook verschillen tussen de Hebreeuwse tekst en de Griekse vertaling, de Septuagint, ter sprake komen) en het functioneren van het huwelijk in die oudste tijden. Als voorbeeld volgt hier de vertaling van een gedeelte van hoofdstuk 10: “In onze boeken vinden we bijvoorbeeld dat de eerste mens, Adam, vóór de verwekking van zijn zoon die de naam Seth kreeg, tweehonderddertig jaar had geleefd; in de Hebreeuwse tekst wordt echter over honderddertig jaar gesproken. Wel staat in onze boeken dat hij na de verwekking van Seth nog zevenhonderd jaar heeft geleefd, terwijl in de Hebreeuwse tekst achthonderd jaar staat. Zo wordt in beide teksten de totale leeftijd wel dezelfde.” Dit lijkt wellicht wat ingewikkeld, maar over Methusalem geeft Augustinus in

hoofdstuk 11 een staaltje rekenkunst weg dat vele malen gecompliceerder is. Mensen die menen dat er vroeger met jaren van een geringere omvang werd geteld, wordt voorgerekend dat als je voor zeventig zeven moet lezen Seths zoon Kenan toen hij Mahalalel verwekte dan zeven jaar zou zijn geweest en, vraagt Augustinus zich af, welke mens kan op zijn zevende kinderen verwekken? Hoe het ook zij, zegt hij vervolgens, de voorkeur verdient de tekst van de oorspronkelijke taal en niet de vertaling. Kaïn was dus de eerste die geboren werd uit de verbintenis van een man en een vrouw. Op hem volgde Abel. Abel was de eerste die een zekere voorafbeelding te zien gaf van de stad die leeft volgens God: die stad was voorbestemd om onrechtvaardige vervolgingen te verduren van de kant der onvromen. Omdat er geen andere mensen waren dan de kinderen van de eerste twee hebben de mannen hun zusters als hun vrouwen genomen. Zo waren Adam en Eva voor hun kinderen vader en moeder en tegelijk schoonvader en schoonmoeder. Pas bij het toenemen van de mensheid werd dat onnodig en zelf zo dat het een vergrijp werd de oude gewoonte te volgen. Adam is dus de stamvader van beide steden op aarde: via de lijn Kaïn-Henoch en via de lijn Seth-Enos. De geslachtslijsten van beide steden werken toe naar de zondvloed om met Noë opnieuw te kunnen beginnen naar Abraham toe, terwijl Matteus vanaf Abraham via David bij Christus uitkomt. Daarbij is Noë van de tiende generatie, maar bij de achtste generatie stopt de lijn van Kaïn. Augustinus kan daar minder goed mee uit de voeten, maar zegt wel dat tien (zie de tien geboden) op de wet wijst, elf zou over de wet heengaan: een overtreding, dus een zonde. Door de vrije wil heeft er bij de verdere voortgang en groei van het menselijk geslacht een vermenging van de beide steden plaatsgehad. Augustinus wijst hier met de beschuldigende vinger naar de vrouwen. De vrouwen in de aardse stad die al vanaf het begin verdorven van zeden waren geweest, wekten door haar lichamelijke schoonheid de liefde op van Gods zonen, dat wil zeggen de burgers van die andere stad. Gods zonen zijn

afgeleden naar de levenstrand van de aardse stad en hebben hun vroomheid prijsgegeven. De 'Ira Dei' (woede van God) die leidde tot de zondvloed, vervolgt Augustinus, is geen verwarring of verontrusting van Gods geest, maar een oordeel waardoor een straf aan de zonde wordt opgelegd. Als dan de rechtvaardige Noë zich met zijn familie en met de hem door God voorgeschreven dieren heeft ingescheept, "dan is dat ongetwijfeld een beeld van de in deze wereld in den vreemde vertoevende stad van God, dat wil zeggen van de Kerk, die gered wordt door het hout waaraan de Middelaar tussen God en de mensen heeft gehangen, de mens Jesus Christus." Augustinus besluit met aan te geven dat we niet moeten instemmen met degenen die enkel en alleen maar de geschiedenis van de zondvloed zonder de allegorische betekenis onderschrijven, maar ook niet met hen die de zondvloed alleen maar als een allegorie zien.

Boek XVI behandelt het tweede en derde tijdperk: van Noë tot Abraham en van Abraham tot David.

Chris Dijkhuis

VAN DE AMNESTY-TAFEL.

Onze laatste actie van 19 april verliep heel bemoedigend. Alle groetenkaarten zijn door U meegenomen en verstuurd. Hopelijk ervaren de gevangenen dat zij niet alleen vechten voor een open en vrije wereld.

Naast onze groeten- en brievenacties kent Amnesty ook **Bliksemacties**. Sinds 1973 zijn deze bliksemacties de meest gebruikte methode.

Hoe komt Amsterdam aan informatie voor deze acties?

Dat is via advocaten, familieleden of berichten die Amnesty-onderzoekers oppikken uit de lokale media. De onderzoeksafdeling van het Internationale Secretariaat (IS) in Londen controleert deze. Als zij inschatten dat iemands veiligheid

in gevaar is en dat snelle en massale druk de zaak kan helpen, maken zij een bliksemactie. Zij bedenken wie er wordt aangeschreven en met welke boodschap.

Hoe wordt een onderzoek op het IS georganiseerd?

Elk werelddeel wordt vertegenwoordigd door een of twee onderzoekers, een of twee campagnevoerders en een assistent. Sommige onderzoekers en campagnevoerders werken op een land, sommigen op meerdere landen. De onderzoeker verzamelt informatie over mensenrechtenschendingen en schrijft rapporten en landenstrategieën. De campagnevoerder vertaalt dit naar acties, waaronder bliksemacties.

Hebben bliksemacties resultaat?

Jazeker. Maar hoeveel is moeilijk te zeggen. De acties kunnen meerdere doelen hebben. Bij gewetensgevangenen is vrijlating het ultieme doel, maar als iemand een bezoek mag ontvangen van een advocaat is dat al een verbetering. We weten nooit wat ons aandeel is geweest. Bij een vrijlating zeggen autoriteiten nooit dat dit door ons kwam. Het aantal verbeteringen is hoog. In 2008 waren er 350 bliksemacties, waarvan 78 met resultaat. Het meest tastbare bewijs zijn de bedankbrieven van mensen. Vrijwel unaniem spreken zij van het geweldige gevoel dat zij hadden toen zij hoorden dat er over de hele wereld actie voor hen werd gevoerd.

Meedoen met een bliksemactie is heel eenvoudig als u een computer heeft en aangesloten bent op internet. U gaat naar www.Amnesty.nl ----*Amnesty in actie*----*actie netwerken*----*aanmelden*. Daar kunt u uw persoonlijke gegevens melden. Wanneer u zich aangemeld heeft, ontvangt u vanuit Amsterdam regelmatig een noodkreet. Daarin leest u de reden van de actie en U hoeft alleen *reply* aan te vinken en dan *verzenden*.

Het aantal handtekeningen is de kracht van de actie.

Zo'n menselijk gebaar kan soms meer uitwerken dan een tekst uit de bijbel.

Netty Kamerbeek

FEEST!

Op zondag 3 mei waren er twee feestelingen in de Boskapel: **Zr. Mediatrix**, franciscanes van Waltbreitbach herdacht haar religieuze professie **50** jaar geleden.

Mevrouw Bets van Heumen-Akkermans vierde haar **80ste** verjaardag.

Mevr. Van Heumen met bloemen

Een kaars voor Zr. Medie

Mogen wij beide feestelingen nog lang in ons midden hebben!

BERICHT

Overgenomen uit het OSA Provincie-Bulletin,
geschreven door Paul Clement, prior-provinciaal
(voorgelezen door Joost Koopmans in de Boskapel op 3 mei '09)

‘Op 29 april j.l. hebben we ons klooster en de Boskapel in Nijmegen verkocht aan de Woningbouwvereniging Standvast. Deze verhuurt het complex weer door aan De Driestroom: een instelling voor mensen met een verstandelijke handicap, die ook zeer geïnteresseerd is in de combinatie met de Boskapel. Die biedt hun de mogelijkheden: a) ondersteuning te vinden in hun groeiende behoefte aan spiritualiteit en b) mee te helpen in de Boskapel.

Inmiddels hebben ook de ‘Christelijk Gereformeerde Kerk’ en de ‘Gereformeerde Kerk Vrijgemaakt’ belangstelling getoond voor de kapel en de zalen en voor verdere en intensievere samenwerking met de Boskapelgemeenschap. Deze beide kerken willen en moeten eerst nog fuseren. Maar hun commissie huisvesting is enthousiast.

De Boskapelgemeenschap is inmiddels de van de Orde onafhankelijke ‘Stichting Augustijns Centrum De Boskapel’ geworden. Zij blijft alles in het werk stellen om dat stempel te blijven waarmaken. Door vieringen te blijven houden, open te staan voor individuele en groepen christenen die komen voor gesprek en bezinning, diensten te verlenen aan mensen die zoeken hun leven zinvol(ler) in te zetten en actief te zijn in de samenleving, en – last but not least –daarin samen te werken met de Familia Augustiniana.’ (einde citaat)

